

Spørgsmaalet om Indførelse af civil Værnepligt for Kvinder var atter under Debat, og man enedes om at henstille til Regeringen om at faa udarbejdet en Plan for tvungen Undervisning i Husgefning for unge Piger.

Om det Brændende Spørgsmaal: Hjælpen i Hjemmene, talte bl. a. den danske Husmoderforenings Formand, Fru Carla Meyer. Hun gjorde Rede for Husmoderforeningens Bestræbelser for at faa unge Piger fra dannede Hjem til at udføre husligt Arbejde og derved hæve dette op i en anden Plan. Navnlig en Del norske unge Damer havde stillet sig til Disposition, Lønnen var fastsat til 40 Kr. mdl. „Elders," sagde Fru Meyer, „arbejder man i København paa at faa en Uddannelsesanstalt i stor Maalestok og paa et Husmødrenes Fællesvaskeri, som kunde omfatte f. Eks. 20,000 Familier. Smudsigtøjet skulde da hentes og garanteres pæn Behandling. Efter et løseligt Overslag skulde dette blive adskilligt billigere, end om man anvender de store Vaskerier, som skal tjene paa Vasken. I Forbindelse med dette Andelsvaskeri skulde der være Reparationsstuer.

Men aller vigtigst mener Fru Meyer at det er at faa praktiske Boliger.

I Køkkenet skal alt indrettes, som alene en erfaren Husmoder kan foreslaa det. Grydeskabet skal være forsynet med Hylder, som kan skubbes ind, saa at man slipper for at ligge paa fire og rode efter Gryden. Alle løse Fade og Opvaskebaljer afskaffes. I Stedet for bliver der 5 Vaske med Afløb. Tre Vaske til Opvask og Skylning. En Porcellænsvask til Mad og en Vask til Hænderne, til Skurevand o. l.

Det er for en Del, hævdede Fru M., Mændenes Skyld, at det huslige Arbejde ikke respekteres. De vil, at deres Koner skal være den glade, hyggelige Kammerat, som ikke skal tilsoles med Gryderne. — Spørg bare de nygifte Ægtemænd!

De norske Kvinder og den nye Valgordning.

En Del Repræsentanter for forskellige Kvindeforeninger har forleden haft Foretræde for Stortingets Repræsentantskab og Regeringen med følgende Henvendelse:

Norsk Kvindesagsforening protesterer herved mod, at det nuværende System med Enmandskredse tænkes vedligeholdt i den nye Valgordning.

Vi mener nemlig, at under hvilken som helst Form — ogsaa de foreslaa-

ede Tillægsmandater — vil Systemet beholde sin svage Side, idet der fremdeles vil være liden eller ingen Mulighed for Kvinder at blive repræsenteret paa Stortinget. Vi henstiller derfor indtrængende til det høje Thing, at man vedtager, at de Forslag, som gaar ud paa at indføre Flermandskredse med Forholdstalsvalg. Vi vil finde det beklageligt, om der ikke skulde fremsættes et godt Forslag, saa der kan blive det grundlovsmæssige Flertal, som er nødvendig, og som svarer til den utvetydige Folketstemning i Landet med Hensyn til dette Spørgsmaal.

For det første staar Kvinderne, som alene udgør Halvparten af Landets Vælgere, visselig enstemmig om Fler-talskredse med Forholdstalsvalg. Der-til kommer hele Arbejderpartiet, en stor Del af Venstre og vistnok en betydelig Del af frisindede Venstre og Højrepartiet.

Det er vort Haab, at norske Mænd vil forstaa, som Danmarks Mænd har forstaaet det, at det ikke længer gaar an at stænge kvindelige Vælgere ude fra den aktive Deltagelse som Repræsentanter, i Nationalforsamlingen. Og gaar Forslaget om Enmandskredse igennem, vil Kvinderne i en uoverskuelig Fremtid blive udelukket.

Præsident Halvorsen modtog Skrivelsen og udtalte sin varme Tak til Kvinderne, fordi de kom.

Vore unge.

Der var nogle Dage, hvor Luften dirrede, dels af Indignation, dels af en virkelig Angstfølelse — hvor bar dete hen?

Det lykkedes paa Grund af den offentlige Menings Krav at faa afspærret Langelinje, og — saa faldt Syndene til Ro — ganske taabeligt.

Forholdene i sig selv er ikke derved ændrede, Langelinje var kun en Kulisseforandring indenfor den Scene, hvorpaa vor Tids unge Mennesker agerer og blamerer sig.

Vi er med Krigen og Krigens Følger naaet til et Vendepunkt. Enten skal vor gamle Kultur køre i Grøften, og saadan kunde det for saa vidt godt se ud, eller Roret maa lægges om, om Skuden skal reddes.

Det er ikke paa Langelinje alene, at Mennesker opfører sig tøjesløst. Det er ikke de unge Piger fra Fabrikkerne eller de smaa Hjem, der fortrinsvis bringer sig selv i Ulykke; de aber kun

efter, hvad de ser hos de Klasser over dem, som de ser op til og stræber efter at ligne saa meget som muligt. Der føres an i de store Sale i det Livssyn, der sætter en Ære i at lade haant om alle Baand.

Det er heller ikke hos os danske alene — Verden over lyder den samme ildevarslenende Klokke-tone, der synes at ringe sammen til Degeneration og Forfald.

I Tyskland, hvor man skulde tro, at Situationen manede til Alvor, der er Dansen og Forlystelsesmanien kulmineret. Sultne og snavsede — Sæbe har været en sjælden Vare — danser Menneskenes Børn paa Livet løs — danser under alle Former i store og festlige Lokaler og i smaa elendige Buler — Dansen er i dette Øjeblik en Lidenskab i Tyskland. Man kan give Afkald paa alt andet, ikke paa at danse.

Fra England meldes det, at aldrig har Skilsmisernes Antal været saa stort som i det forløbne Aar. Fra gamle aristokratiske Slægter, hvor man tidligere skyede som Pesten Offentlighedens Indblanding, afgøres nu ægte-skabelige Tvistigheder for aabent Tæppe, og Epidemien forplanter sig ned efter.

Fra Sverige klages der over de unge Piger, som der klages her i Danmark. Fra Norge klages der over Gul-laschernes hensynsløse Leven paa Livet løs, og over Drikkeriet paa de store Restauranter.

Der er en Sammenhæng i alt dette, ogsaa i selve de Moder, Tiden hylder. Det er ikke en Tilfældighed, naar vore Dages Modedamer fuldt paaklædt ser ud, som de er iført løst hængende Negligé, saa lidt som det er tilfældigt, naar en i moralsk Henseende strengt fordrende Tid krævede de stive Folde og megen Anstand.

Det er heller ikke en Tilfældighed, naar Konditorne aldrig før Krigen har drømt om, at de vilde komme til at sælge Kager i den Maalestok, som nu er Tilfældet, og naar Ungdommen ikke kan køre fra København til Hellerup uden at være forsynet med Konfekt.

Det hører alt sammen — en Slægt, der vil nyde og aldrig resignere.

Mange Grunde til disse Forhold er blevet draget frem af dem, der virkelig er i Angst for vort Samfund — Pengenes Strøm ind over vort Land er ikke uden Aarsag blevet nævnet som en af de mest paagaende Drivfjædre i den almindelige Kehraus.